

vednigen maa være imellem Arbeidet, for at kunne møde med fornyede Kræfter til Eftermiddags-tjenesten, og naar denne og Aftentjenesten ere endte, saa er det Samme maa ske Tilfældet, han gaar hjem og anvender ikke den nødvendige Tid til Pudsnings og paa Hvilen. Følgen deraf er, at han arbejder mindre godt, og Konsekventerne kunne meget godt medføre Straf. Jeg betragter derfor ikke, saaledes som det ærede Medlem sagde, Kjøbenhavnerne, der ligge her ved de kjøbenhavnske Afdelinger, som flattere Mennesker end andre, tværtimod, men jeg tror, at det store Antal Straffe, der ere diterede her, har sin saare naturlige Grund i den Omstændighed, at de ligge i selve den By, hvortil de høre. Forholdene vilde vistnok stille sig ganske anderledes, hvis man f. Ex. førte de kjøbenhavnske Afdelinger over til Sjælland og i Stedet for lod Syderne ligge her. Jeg tror da, at Straffenes Antal i høi Grad vilde aftage ved de kjøbenhavnske Afdelinger, men jeg tror ingenlunde, at de vilde voge i det samme Forhold for Syderne, uagtet disse saa maa ske kunne blive udsatte netop for de Fristelser, som det ærede Medlem talte om. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Vertelsen), udtalte sig meget stærkt om Nedsættelse i de Meniges anden Klasse og rettede navnlig sin Udtalelse imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds, men jeg kan gjentage, hvad jeg sagde før, at naar det ærede Medlem blot vil se paa den Erklæring, Flertallet har givet, saa vil han deraf komme til Kundskab om, hvad han forøvrigt godt maa vide, at der i Udvalget var et Flertal for Bibeholdelse af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse som en ren mistet Straf, og at det ærede Medlem var Medlem af Mindretallet, forandrer ikke det ringeste. Jeg vil ogsaa minde det ærede Medlem om, at jeg tror, at han paa givne Anledning oplyste, at det var ham bekendt, at han selv havde haft Leilighed til at gjøre den personlige Erfaring, medens han tjente i en Afdeling, at Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse havde ført til Folks Forbedring. Jeg tror, det er temmelig sikkert, at det ærede Medlem har anført Exempler derpaa.

Der vil neppe gaa lang Tid, inden vi komme til Afstemning over dette Afsnit, men jeg skal dog tillade mig at gjøre en Bemærkning inden Afstemningen. Jeg tror ikke med det ærede Medlem for Hjørring, at der er nogen Nødvendighed, som taler for, at vi komme tilende med denne Reform i denne Session, og jeg vil derfor nedlægge en Indsigelse imod de Konsekventer, man muligvis senere kan ville drage af den Afstemning, der i Dag finder Sted. Flertallet har selv taget en Reservation, det har selv erklæret, at under andre Forhold kunde nogle af Flertallet være gaaede med til Bibeholdelse af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, og den ærede Ordfører har

udtalt, at han under visse Betingelser kunde gaa med til staaende Arrest; men naar Flertallet af disse Medlemmer, der kunde gaa med til, være sig til staaende Arrest eller til Nedsættelse i de Meniges anden Klasse, har indtaget et andet Standpunkt, saa er dette udelukkende betinget af Haabet om at faae denne Reform gennemført i denne Samling, men deres Ja og deres Nei betyder da for mig noget Andet, end det vilde betyde, hvis Spørgsmaalet blot forelaa for dem rent og klart saaledes: kunne de Herrer gaa med til Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og kunne de Herrer gaa med til staaende Arrest? Jeg skal ende med at gjøre en Henstilling til den høitærede Minister, og jeg haaber, at jeg paa dette Omraade vil finde Thingets Tilslutning, ligesom jeg ogsaa tror, at den ærede Minister vil kunne gaa ind derpaa, og det er med Hensyn til den Maade -- alt under Forventning af at dette Lovforslag ikke gennemføres, i denne Session -- hvorpaa Straffen af Rottingsslag kræveres for Diebliffet i Hæren. Som bekendt kommanderes en Underofficer til at uddele disse Rottingsslag, og det har ført til, at man har anset sig berettiget til baade i offentlige Blade og ogsaa paa et noget andet Omraade her at tale om de Bøder, der kræveres Straffen. Det er haardt for en Mand, der kommanderes til en Tjenesteforretning, som han ikke kan undslaa sig for, at skulle blive hædret med et saadant Prædikat, og dobbelt haardt for en Underofficer. Jeg tror ikke, at det er foreneligt med, hvad man kan forlange af en saadan Befalingsmand, at kommandere ham til en Profosttjeneste; men saa længe vi have den bestaaende Straffelov, maa man søge at udfinde Midler til at opfylde den. Jeg skal tilføje, at ved mange Leiligheder kan den Maade, hvorpaa Straffen kræveres, faae et saa uhyggeligt Præg som muligt. Jeg skal henstille et Par Exempler til de ærede Medlemmers Overveelse. En Underofficer er Medlem af en Krigsret og stemmer maasse ved Voteringen imod Anvendelsen af Rottingsslag; men de fleste Stemmer ere for Rottingsslag, og han, som har stemt derimod, kan blive befaleet til at udføre Straffen. Eller en Underofficer har meldt en Mand af 2den Klasse for en Forseelse, og det fører til, at man arbitrært idømmer denne Rottingsslag, og beordrer vedkommende Underofficer til at udføre Straffen. Jeg spørger: Faar ikke Straffen i et saadant Tilfælde en ren personlig Karakter? Kan den ikke faae Udseende af en ren personlig Hævn? Og er det ikke nødvendigt at komme bort derfra? Jeg skal derfor henstille til den ærede Krigsminister, om der ikke maatte være Anledning til paa Finansloven at søge at faae en Bevilling til Udførelsen af denne Tjeneste. Det vilde ikke være nødvendigt at have mange Bestillingsmænd hertil; at have en ved hver Garnison vil vistnok være tilstrækkeligt. Jeg skal ikke nævne nogensomhelst Sum som Beder-